

בש"פ 6232/23 - עלאא מסארווה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6232/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: עלאא מסארווה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד מיום 13.8.2023 במ"ת 45188-11-22 שניתנה על ידי כבוד השופטת דנה מרשק מרום

תאריך הישיבה: י"ז באלול התשפ"ג (3.9.2023)

בשם העורר: עו"ד מיכל קורן
בשם המשיבה: עו"ד אורן סוקר

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד במ"ת 45188-11-22 מיום 13.8.2023 (כב' השופטת דנה מרשק מרום) במסגרתה נדחתה בקשה לעיון מחדש בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני בו מצוי העורר.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא שלא לאשר יציאה לעבודה במקום שהוצע בשעתו, דהיינו, בעיר טייבה. כך, בהינתן שהן המתלונן והן העורר הם תושבי טייבה, ושטרם בשלה העת, בהינתן נסיבות האירוע מושא כתב האישום, לאפשר חזרת העורר למגורי קבע בעיר זו. עם זאת, הגעתי למסקנה כי יש מקום לאפשר בחינה בסיוע שירות המבחן של מקום עבודה אחר המוצע על ידי העורר מחוץ לעיר טייבה. יצוין כי ככל שימצא כי ניתן לאשר יציאה לעבודה בעניינו של העורר, דומה כי יהיה מקום גם להמיר את המעצר בפיקוח האלקטרוני בחלופת מעצר, שכן לא יהיה באיזוק האלקטרוני ערך רב במצב הדברים שיווצר. בנוסף, נראה כי יציאה לעבודה למקום המוצע - ככל שניתן לאשרה - צריכה להיות ליום עבודה שלם בפיקוח מתאים, ולא לחלקי יום

עמוד 1

עבודה. להשלמת הדברים, אבהיר כי המשיבה לא התנגדה לשליחת העורר לתסקיר משלים, ואולם עמדתה הייתה ונותרה, לעת הזו, להמשך מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני ללא אפשרות ליציאה לעבודה.

לאור האמור, מתבקש שירות המבחן להכין עד ליום ב', 18.9.2023, תסקיר משלים במסגרתו תיבחן האפשרות לאפשר לעורר יציאה לעבודה אותה יציע, מחוץ לתחומי העיר טייבה. לאחר שיתקבל התסקיר המשלים, יקיים בית המשפט קמא דיון נוסף בבקשה ליציאה לעבודה ויחליט בה לפי מיטב שיקול דעתו. מכלול טענות הצדדים שמורות להם.

בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ז באלול התשפ"ג (3.9.2023).

שׁוֹפֵט
